

C/2023/204

23.10.2023

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative
(Luksemburg) w dniu 12 lipca 2023 r. – F i Ordre des avocats du barreau de
Luxembourg/Administration des contributions directes**

(Sprawa C-432/23, Ordre des avocats du Barreau de Luxembourg)

(C/2023/204)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative

Strona w postępowaniu głównym

Strony wnoszące środek odwoławczy: F, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

Druga strona postępowania: Administration des contributions directes

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy konsultacje prawne z adwokatem w dziedzinie prawa spółek – w niniejszej sprawie w celu utworzenia korporacyjnej struktury o charakterze inwestycyjnym – wchodzi w zakres przewidzianej w art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zwiększonej ochrony komunikacji między adwokatem a jego klientem?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy decyzja właściwego organu współpracującego państwa członkowskiego wydana w celu uwzględnienia wniosku innego państwa członkowskiego o wymianę informacji na podstawie dyrektywy 2011/16⁽¹⁾, nakazująca adwokatowi dostarczenie zasadniczo całej dostępnej dokumentacji dotyczącej jego relacji z klientem, szczegółowego opisu czynności będących przedmiotem konsultacji z nim, wyjaśnienia jego udziału w tym procesie i podania tożsamości interlokutorów stanowi ingerencję w zagwarantowane w art. 7 karty praw podstawowych prawo do poszanowania komunikacji między adwokatem a jego klientem?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy dyrektywa 2011/16 jest zgodna z art. 7 i art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych, mimo że poza jej art. 17 ust. 4 nie zawiera żadnego przepisu formalnie zezwalającego na ingerencję w poufność wymiany informacji między adwokatem a jego klientem w ramach systemu wymiany informacji na wniosek i określającego samodzielnie zakres ograniczenia wykonywania odnośnego prawa?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy zasady dotyczące obowiązku współpracy adwokatów (lub kancelarii adwokackiej) jako osób trzecich posiadających informacje w ramach stosowania mechanizmu wymiany informacji na wniosek ustanowionego w dyrektywie 2011/16, a zwłaszcza szczególne ograniczenia mające na celu uwzględnienie skutków tajemnicy zawodowej, mogą podlegać przepisom prawa krajowego poszczególnych państw członkowskich regulującym obowiązek współpracy adwokatów jako osób trzecich w dochodzeniu podatkowym prowadzonym w ramach stosowania krajowego prawa podatkowego, zgodnie z odesłaniem zawartym w art. 18 ust. 1 tej dyrektywy?
- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte, czy warunkiem zgodności z art. 7 karty krajowego przepisu prawnego ustanawiającego zasady dotyczące obowiązku współpracy adwokatów jako osób trzecich posiadających informacje, takiego jak mający zastosowanie w niniejszej sprawie, jest uwzględnienie w nim przepisów szczególnych, które:
 - zapewniają poszanowanie istoty tajemnicy komunikacji między adwokatem a jego klientem;
 - ustanawiają szczególne warunki służące zapewnieniu ograniczenia obowiązku współpracy adwokatów do tego, co jest odpowiednie i konieczne do osiągnięcia celu dyrektywy 2011/16?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64, s. 1).

- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie piąte, czy szczególne warunki służące zapewnieniu ograniczenia współpracy adwokatów w dochodzeniu podatkowym do tego, co jest odpowiednie i konieczne do osiągnięcia celu dyrektywy 2011/16, powinny obejmować obowiązek właściwego organu współpracującego państwa członkowskiego:
- do przeprowadzenia zwiększonej kontroli w odniesieniu do kwestii, czy wnioskujące państwo członkowskie faktycznie wykorzystowało uprzednio zwykłe źródła informacji, których mogło użyć do uzyskania informacji, których wniosek dotyczy, bez zagrożenia osiągnięcia tych celów, zgodnie z art. 17 ust. 1 dyrektywy 2011/16; lub
 - uprzedniego zwrócenia się bezskutecznie do innych potencjalnych posiadaczy informacji przed wystąpieniem ostatecznie do adwokata jako potencjalnego posiadacza informacji o ich dostarczenie; lub
 - wyważenia w każdym indywidualnym przypadku między celem interesu ogólnego z jednej strony a rozpatrywanymi prawami z drugiej strony, tak aby wydanie decyzji nakazowej w stosunku do adwokata mogło nastąpić tylko w przypadku spełnienia dodatkowych przesłanek, takich jak wymóg, by finansowy wymiar kontroli toczącej się w państwie wnioskującym miał lub mógł mieć określone znaczenie lub wchodzić w zakres prawa karnego?”?
-